

18-09-2020

predano za poštu obično-prep. dne. 15.09.2020
POŠTA ŠIBENIK R. 80 862 592 8
broj primjeraka 3 priloga _____
taksirano _____ KN _____ POTPIS _____

ŽALBA

NA RJEŠENJE TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU U STEČAJNOM POSTUPKU

NAD DUŽNIKOM KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.

na:

Poslovni broj: 1.St-19/2015-575

Žalbu ulažu dioničari Društva kapitala, koje je dužnik u postupku:

Darko Filčić, prof. hrvatskog jezika, Maruševac 81D, Maruševac; Dragutin Matak, dr.sci., Maruševac 81B, Maruševac; Krešimir Mitrović, spec.fin., fotoreporter, Bartolići 11, Zagreb; Terezija Mitrović, ing.prom., Bartolići 11, Zagreb, i Nikica Maretić, poduzetnik, veteran Domovinskog rata, Ivana Meštrovića 33, Šibenik

Zbog:

1. Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
2. Povrede materijalnog prava dužnika
3. Povrede ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčenih (Europskom) Konvencijom, Protokolima uz Konvenciju i Ustavom RH
4. Nepoštivanje Plana upravljanja državnom imovinom koji pripada Strategiji za upravljanje i raspolaganje imovinom u vlasništvu RH za 2013-2017.god. koju je donio Hrvatski Sabor 14.06.2013.god., a donesen je na 193. sjednici 12. Vlade RH
5. Neosnovane suspenzije preporuka EK za restrukturiranje održivih poduzetnika iz 2014.god.

I.

Dana 02. rujna 2020.god. Trgovački sud u Splitu (u daljnjem tekstu Sud 1. stupnja) donio je Rješenje o dosudi iz naslova (u daljnjem tekstu: pobijano rješenje), kojim se otuđuje 36 čestica zemljišta, a koje objedinjene čine proizvodni pogon Knežine, upravnu zgradu i druge nekretnine održivog poduzetnika u većinskom državnom vlasništvu, Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju, u korist stjecatelja Grad Kaštela. Većinski vlasnik dionica održivog poduzetnika Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju (u daljnjem tekstu: Održivi dužnik), je Republika

Hrvatska, koja zajedno sa Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje drži 81% kapitala u održivom poduzetniku, nominalne vrijednosti 229 milijuna 522 tisuće i 900 kuna. Proizvodni pogon Knežine sadržava čak 24 staklenika svaki 5500m² površine sa putovima i vrtovima, što taj impozantni državni pogon za proizvodnju osnovnih živežnih namirnica, hrane, čini najvećim pojedinačnim kompleksom staklenika u Europskoj Uniji. Postignuće je to na koje bi Republika Hrvatska trebala biti osobito ponosna. Sama imovina RH u Održivom dužniku, ulagački kapital RH i HZMO-a, procijenjena je 2011. godine od 11. Vlade RH putem Hrvatskog fonda za privatizaciju na iznos od 644 milijuna kuna, sukladno danom iznosu Vlade od 7003,00 kn po jednoj dionici KSST-r-a sa pravom glasa. Ta je procjena učinjena prije nego je Stjecatelj za područje zemljišta u vlasništvu Održivog dužnika proveo činidbe koje su bitno uvećale vrijednost mnogih nekretnina Održivog dužnika, što je opisano u točki II.b. ove žalbe.

II.

II.a. Pogon Održivog dužnika iz točke I. ove žalbe nalazi se na zemljopisnom području pod upravom i jurisdikcijom stjecatelja, Grada Kaštela. Grad Kaštela (u daljnjem tekstu: Stjecatelj) je 20 ili više godina u bliskom odnosu sa Održivim dužnikom.

II.b. Posebno je vidljiv bliski odnos Održivog dužnika sa Stjecateljem od 2012.godine, kada je na sjednici Gradskog vijeća Stjecatelja dana 09.02.2012. jedna od točaka bila prijedlog i dopuna prostornog uređenja te Generalnog urbanističkog plana Kaštela, prema kojima je tijekom 2012.god. došlo do izmjene statusa prostora određenih pogona u vlasništvu Održivog dužnika iz P1 (visokovrijedno poljoprivredno zemljište) u IS1 zonu (infrastrukturni sadržaji), te manjim dijelom u M4 zonu (turistički sadržaji), pri čemu ovo saznanje žalitelja proizlazi iz službene objave Održivog dužnika od strane Zagrebačke burze d.d. Time je potvrđen izuzetno blizak odnos Održivog dužnika i Stjecatelja. Navedeni pogoni su u istom ovome postupku, u ožujku 2020.godine otuđeni drugoj osobi s posebnim interesom, Održivom dužniku bliskoj Zračnoj Luci Split d.o.o. Žalitelji su kasnije doznali da Stjecatelj i u tom stjecatelju pogona Održivog dužnika, u naravi građevinskih zemljišta, drži značajni dio vlasničkog udjela.

II.c. Stjecatelj je i jedan od stečajnih vjerovnika Održivog dužnika, koji je sudjelovao u ranijem postupku za restrukturiranje Održivog dužnika, Predstečajnoj nagodbi. Iako je sklapanje PSN moglo znatno unaprijediti gospodarski i financijski položaj Održivog dužnika, Stjecatelj nije podržao sklapanje te nagodbe. Očito je Stjecatelj 2015.god. bio suglasan sa otvaranjem stečajnog postupka nad Održivim dužnikom, unatoč saznanju da imovina Održivog dužnika premašuje ukupan njegov dug za više od 350%, jer je osobno pripremio, odobrio i proveo činidbe prenamjene zemljišta pogona Održivog dužnika, koje su vrijednost njegove imovine povećale za 150.000.000,00 kuna, ili više (prema procjeni Ministarstva financija RH iz 2012.god.). Zahvaljujući sudjelovanju u postupku koji je prethodio stečajnom postupku St-19/2015, Stjecatelj je godinama bio upoznat i aktivan u postupcima restrukturiranja i PSN Održivog dužnika. U tim okolnostima je nepobitno nastala dodatna bliskost Stjecatelja i Održivog dužnika.

II.d. Stjecatelj najveći dio svojih prihoda ostvaruje ubiranjem poreza građanima i poduzetnicima Republike Hrvatske, i naplatom administrativnih pristojbi, koji se pravni posao u skladu sa zakonima RH (Opći porezni zakon i dr.) odvija na području koje pripada teritoriju Republike Hrvatske, pri čemu prema našem saznanju Stjecatelj nije stekao nikakav oblik autonomije niti od županije kojoj pripada, niti od Republike Hrvatske, poput „kneževine“,

„autonomne pokrajine“ i sl. Stoga postoji osnovana mogućnost da Stjecatelj pogon Održivog dužnika iz točke I. namjerava platiti upravo novcem stečenim ubiranjem poreza građanima i poduzetnicima na području većinskog vlasnika Održivog dužnika. Time je još izvjesnija čvrstina i bliskost gospodarskog i poslovnog odnosa Stjecatelja, Održivog dužnika i većinskog vlasnika Održivog dužnika. Laički rečeno, svi Gradovi Republike Hrvatske „bliske su osobe“ i Republici Hrvatskoj i poduzetnicima kojima je RH većinski vlasnik. A većinski vlasnik Održivog dužnika omogućuje Stjecatelju pravne poslove, kojima ovaj od građana RH sakuplja potreban kapital za otkup pogona u vlasništvu dužnika. Tako su hrvatski građani nepravilnim radom Suda 1. stupnja dovedeni u nezavidan položaj da sami financiraju gašenje njima prijeko potrebnih pogona u izvanrednim stanjima. Pri čemu je domaća proizvodnja voća zimi od kritične važnosti za jačanje imuniteta mladih u borbi sa virusom za koji svijet još uvijek nema niti lijek, niti cjepivo.

III. Po učinjenom detaljnom pregledu i analizi svih objava iz stečajnog postupka nad Održivim dužnikom, koje se po zakonu objavljuju putem e-Oglasne ploče Ministarstva pravosuđa, odvjetnici žalitelja i sami žalitelji nisu uspjeli pronaći niti poziv za skupštinu svih vjerovnika, niti izvješće sa skupštine svih vjerovnika, niti bilo kakav drugi dokaz koji bi ukazivao na to da je prethodno donošenju pobijanog rješenja postojala suglasnost svih vjerovnika, ili barem najvećih vjerovnika da se pogon Održivog dužnika iz točke I. otuđi u korist osobe s posebnim interesom, koja je dužniku bliska, Gradu Kaštela, po jednoj četvrtini procijenjene vrijednosti. U niti jednom dokumentu objavljenom u pet godina trajanja stečajnog postupka nad Održivim dužnikom nije spomenuta mogućnost da će pogon iz točke I. biti otuđen Održivom dužniku u korist bliske mu osobe.

IV. Članak 161. Stečajnog zakona koji je bio na snazi kada je pokrenut postupak stečaja nad Održivim dužnikom kaže da se pogoni dužnika u stečajnom postupku mogu otuđiti osobama s posebnim interesom samo uz posebnu suglasnost svih vjerovnika za takvu činidbu. Isto kaže i čl. 232 SZ-a sadašnjeg Zakona. Čl.232 Zakona odnosi se najprije na osobe iz točke 1. članka.

V. Stečajni vjerovnici i dioničari Održivog dužnika – podnositelji žalbe, do dana donošenja pobijanog Rješenja nisu imali saznanja da će pogoni Održivog dužnika biti otuđeni u korist osobe s posebnim interesom, bliske dužniku, jer je temelj pobijanog Rješenja javna elektronička dražba u provedbi FINA-e, u kojoj je identitet natjecatelja javnosti nepoznat. Tako i stečajnim vjerovnicima, i dioničarima Održivog dužnika, podnositeljima žalbe. Stoga je dioničarima Održivog dužnika preostalo jedino da žalbom na konačno Rješenje o dosudi pobijaju takovu pravnu radnju koja nije sukladna nacionalnom Stečajnom zakonu, i europskom stečajnom pravu, pri čemu valja zanemariti činjenicu da se sama dražba vodila prema Ovršnom zakonu. Jer i dalje se ovdje radi isključivo o stečajnom postupku. Žalitelji drže stav da Ovršni zakon nipošto nije mogao derogirati obvezu poštivanja SZ-a prilikom donošenja pobijanog Rješenja, posebno jer je čl. 232 SZ-a Zakonom dan kao preduvjet činidbe koja je upriličena pobijanim rješenjem. Proizlazi da zbog ovih danih okolnosti, žalitelji i stečajni vjerovnici nisu imali razloga, i/ili mogućnosti ulagati žalbu na raniji Zaključak Suda 1. stupnja o prodaji pogona iz točke I., nego su osnovani razlog stekli saznanjem do 02. rujna 2020.god.

povlaštene informacije FINA-e kome je konkretno pogon iz točke I. prodan, obzirom da su za bliski odnos Održivog dužnika (kojem su legitimni suvlasnici i uživatelji njegova prava na održivost poslovanja zajamčenog preporukama Europske komisije iz 2014. usvojenih u SZ-u), znali još od ranije.

VI. Diljem EU zbog posljedica insolventnosti gotovo dva milijuna ljudi godišnje ostane bez svojeg posla. Padaju gospodarske aktivnosti, smanjuje se protok roba i usluga, rastu administrativni troškovi država članica. Zbog toga je Europska komisija 12.03.2014.god. donijela Preporuke o novom pristupu stečaju i insolventnosti poduzetnika, i utvrdila niz načela kojih je cilj odvratanje pažnje trgovačkih sudova i stečajnih upravitelja od likvidacije pogona, te usmjerenje rada istih na poticanje održivih poduzetnika na restrukturiranje u ranoj fazi postupka, u svrhu nastavka poslovanja. Ove preporuke usvojilo je hrvatsko Ministarstvo pravosuđa u prosincu 2014.godine, prilikom izrade Nacrta današnjeg Stečajnog zakona. Danas su ove preporuke EK posebno aktualne zbog očekivanog vala stečajeva, zbog najvećeg pada BDP-a u posljednjih deset i više godina. Imajući u vidu zavidan omjer imovine spram duga Kaštelanskih staklenika d.d. na dan pokretanja postupka St-19/2015 (3.5 : 1 ili više), jasno je zašto su upravo stečajni upravitelj, gđin Vedran Šeparović i odbor vjerovnika u ovome postupku donijeli prvotni Stečajni plan po kojem se Održivi dužnik trebao restrukturirati, dugove pokriti prodajom 25 hektara građevinskog zemljišta uz aerodrom i neposrednu blizinu mora, a u pogonu sa vlastitom bušotinom vode iz točke I. ove žalbe do 2018.godine nastaviti poslovanje. Nejasno je temeljem kojeg rješenja Suda 1. stupnja je taj Stečajni plan zapravo ukinut, kako bi nastali preduvjeti za činidbu iz pobijanog rješenja. Žalitelji u dokumentaciji cijelog postupka nisu uspjeli pronaći zakonski potrebno rješenje Suda 1. stupnja iz čl. 108 SZ-a. (3).

Isto tako je nejasno, i u postupku neobjašnjeno, zašto su stečajni upravitelj i Sud 1. stupnja preusmjerili St-19/2015 prema potpunoj likvidaciji Održivog dužnika, kada je to protivno preporukama EK i pravnim načelima pretpostavki za restrukturiranje usvojenim 2014.godine od Ministarstva pravosuđa RH. Jedini zaključak koji se nameće je pogodovanje osobama s posebnim interesom bliskima Održivom dužniku, da steknu njegove skupocjene pogone Resnik i pogon Knežine, po frakciji njihove stvarne vrijednosti. Bez ispunjenja uvjeta iz čl. 232 SZ-a. Tako je ZL Split d.o.o. zemljišta pogona Resnik stekla po cijeni od cca 45 eur/m², iako je valuacija građevinskih parcela kraj aerodroma i mora na području EU između 340 i 800 eur/m². I dok to otuđenje pogona Održivog dužnika osobi s posebnim interesom nije predmet ove žalbe, ona predstavlja prethodnu činidbu iz postupka St-19/2015 koju bi VTS trebao uzeti u obzir prilikom razmatranja ove žalbe i ocjenjivanja zakonitosti pobijanog rješenja – njome je Održivi dužnik stekao dovoljno sredstava da konačno izađe iz stečaja, a da je ta činidba bila upriličena sukladno Zakonu i propisima EU, i raspisan međunarodni poziv za otkup svim kompanijama iz branše razvoja infrastrukturnih i turističkih sadržaja u službi zračnih luka na području EU, Održivi dužnik bi po mogućnosti u toj prodaji postigao veću cijenu. Pogon iz točke I. pobijanog rješenja ne samo da ne bi bio otuđen na gore izložen način, nego bi već bio u fazi rekonstrukcije, a Održivi dužnik bi o svojem trošku gradio veleprodajni tržišni centar na svojoj čestici zemljišta veličine 0.1 hektar kraj City Centra Split, u Brniku, Splitu.

VII. Dana 14. lipnja 2013. godine Sabor RH donio je Strategiju upravljanja i raspolaganja imovinom u vlasništvu RH za 2013-2017.god (u daljnjem tekstu: Strategija) Toj Strategiji

pripada i Plan za upravljanje imovinom u vlasništvu RH koji je donijela 12. Vlada RH na svojoj 193. Sjednici (u daljnjem tekstu: Plan Vlade RH). U tome Planu, koji je temeljni dio Strategije, jasno su dane mjere postupka privatizacije društva kapitala Kaštelanski staklenici d.d., po okončanju ili postupka PSN, ili postupka koji slijedi po okončanju PSN, primjerice stečaja. Nigdje u Planu ili Strategiji nije naznačena mogućnost likvidacije Održivog poduzetnika, što je i razumljivo kada se uzme obzir njegova golema vrijednost opisana u točki I. ove žalbe.

Pogon iz točke I. Održivom dužniku je dakle otuđen i protivno načelima koja su usvojila vrhovna tijela zakonodavne i izvršne vlasti RH, jer je to učinjeno protivno mjeri iz Plana, koji pripada Strategiji. Vidljivo je da je Sud 1. stupnja otuđenje pogona iz točke I. odobrio nakon isteka Strategije. Ali za to ne postoji niti odluka 14. Vlade RH koja je u danom periodu bila nadležna, za donošenje nove Strategije i njemu pripadajućeg Plana, niti odluka Sabora o poništenju prethodne Strategije ili dane mjere iz Plana. Tako je novi Plan o likvidaciji Održivog društva kapitala Kaštelanski staklenici d.d. donesen bez ukidanja prethodnog Plana što je bez presedana u području stečajnog prava i europskog stečajnog prava, te vidno kontrira preporukama EK iz 2014. i 2016., opisanim u točki VI.

Istovremeno, izostala je potrebna odluka trgovačkog Suda o odvojenoj namiri dioničara održivog poduzetnika, sukladno čl.50 Ustava RH, pa je tako u slučaju St-19/2015 došlo do nepoštivanja još jednog seta preporuka EK – onog o nužnosti jačanja položaja manjinskih dioničara u državnim poduzećima, i poštivanju njihovih prava u postupcima privatizacije tih poduzeća. Pobijano rješenje tako iskače kao vidna poruga mukotrpnom šestogodišnjem radu Europskog Parlamenta i Vijeća EU, i EK na istraživanju novih mogućnosti za usklađenje stečajnih zakona na području EU, u svrhu sačuvanja pogona održivih poduzetnika, i restrukturiranja istih tijekom stečaja. Time je ovaj slučaj bitan za više od jednog ključnog područja kojim se EK bavila prethodnih pet godina. Stoga njegovo ispravno rješavanje od strane pravosuđa i sustava državne uprave može povećati ugled Hrvatske pred drugim članicama EU što je dobitak koji se ne može novčano procijenjavati. Takav dobitak može pojačati kreditni rejting jedne zemlje članice EU, i time bitno smanjiti njezine rashode na ime kamatnih odljeva. To je već makroekonomski pogled na slučaj stečaja Kaštelanskih staklenika d.d., ali i perspektiva koju Visoki trgovački sud kao mjesto sklapanja unosnih poslova za državu po svoj prilici ne bi smjeo zanemariti. Ako se već zanemaruju značaj i mogućnosti prihoda ovog Održivog dužnika za proračun, i značaj prodaje državnih državnih dionica Kaštelanskih staklenika d.d. u uspješnom modelu prodaje, koji je Planom usvojila 12. Vlada RH.

VIII. Činjenična stanja dana u Izvješćima stečajnog upravitelja, gospodina Vedrana Šeparovića iz Splita, i pravomoćnim rješenjima Suda 1. stupnja o utvrđenim tražbinama stečajnih i razlučnih vjerovnika koje su isti donijeli unutar prve tri godine St-19/2015 postupka, pokazuju da je Održivi dužnik prodajom pogona Resnik bliskoj osobi sa posebnim interesom, ZL Split d.o.o., stekao dovoljno financijskih sredstava da se isplate sve tražbine svih stečajnih vjerovnika i obustavi stečajni postupak. To znači da od travnja 2020.god., kada je rješenje o dosudi pogona Resnik i Kaštela ZL Split d.o.o. postalo pravomoćno, više ne postoji razlog za otuđenja pogona, upravne zgrade i drugih nekretnina Održivog dužnika namijenjenih nastavku proizvodnje i poslovanja po okončanju postupka stečaja. Jedino opravdanje koje su Sud 1. stupnja i stečajni upravitelj, gospodin Vedran Šeparović za takav kritičan zaokret procesa restrukturiranja Održivog dužnika, suprotno smjernicama EK i Planu Vlade RH i Strategiji Sabora RH, do sada izložili je dodatna tražbina vjerovnika Ministarstvo financija/RH iz prosinca 2018.god. Ta tražbina je u postupak St-19/2015 prijavljena prekasno u odnosu na Zakon, propise EU i Zakon EU, koji sukladno tumačenju ECJ iz siječnja 2019.god. derogira

sve nacionalne akte članica EU, koji su u vidnoj koliziji sa uredbama, direktivama i drugim propisima Europskog Parlamenta i Vijeća EU. Tražbinu je vjerovnik MF/RH u stečajni postupak prijavio nakon isteka treće godine pravomoćnosti rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad Održivim dužnikom. Temelji za tu tražbinu ne mogu se pronaći nigdje u ranijoj dokumentaciji iz javne objave FINA-e, koja je nastala za vrijeme postupaka koji su prethodili postupku St-19/2015, a niti u financijskim izvješćima Održivog dužnika od 2011-2015.god.

Kritično je što bi dokazivanje te tražbine zapravo dokazalo istovremeno i to da je PSN obustavljena temeljem nezakonito zakazanog i održanog glasovanja vjerovnika, jer su u tom periodu za restrukturiranje i PSN Održivog dužnika bili nadležni slijedeći nacionalni akti:

Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi RH i Uredba o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga u postupku predstečajne nagodbe.

Priznanje takove tražbine vjerovnika MF/RH izvan zakonskog roka na području EU, u svrhu djelomičnog opravdanja protučinidbe u postupku Planom Vlade RH danog restrukturiranja Održivog dužnika, kojom je nastalo pobijano Rješenje u zbilji je nepobitno i pet godina zakašnjelo priznanje Suda 1. stupnja da je PSN obustavljena bez ispunjena zakonskih uvjeta, što bi značilo da je sam prijedlog za stečaj FINA-e Sudu 1. stupnja od dana 04. ožujka 2015.god. bio protupravan! Sud 1. stupnja bio je u travnju 2015.god. zakonski dužan odbiti takav prijedlog i uputiti FINA-u da sazove ročište o glasovanju za sklapanje PSN na zakonski ispravan način, ukoliko se sada za opravdanje činidbe dane iz pobijanog rješenja poziva na spomenutu tražbinu MF/ RH vjerovnika.

U takvom slučaju Republika Hrvatska bi bila dužna namiriti sve dugogodišnje ulagače u kapitalu Održivog dužnika, koji su bili dioničari na dan protupravnog Prijedloga FINA-e, u punom iznosu štete, dakle po fer cijeni po dionici, prema procjeni HFP-a iz točke I ove žalbe. Inače bi ovdje svakako bila riječ o vidnom kršenju seta preporuka EK o nužnosti poboljšanja položaja manjinskih dioničara, iz točke VII. Žalbe.

IX. Vidljivo je iz dispozitiva pobijanog rješenja da je pogon iz točke I. ove žalbe Održivom dužniku otuđen u korist stjecatelja Grad Kaštela. Ovom žalbom mi mali dioničari pokazali smo da Grad Kaštela jest osoba s posebnim interesom, iz čl. 232 SZ-a. Pokazali smo i to da je Grad Kaštela godinama unaprijed pripremio i odobrio radnje kojima su se značajno povećale vrijednosti pogona Održivog dužnika, a potom je ih pravna osoba kojoj je Grad Kaštela suvlasnik, stjecala na stečajnim dražbama Održivog dužnika.

Pobijanim rješenjem prekršeni su ključni akti nacionalnog Zakona, i propisa EU, pogrešno je utvrđeno činjenično stanje da su za pobijano Rješenje postojali uvjeti iz čl.232 SZ-a, vidno je povrijeđeno materijalno pravo Održivog dužnika na drugu šansu koja polazi iz Plana same Vlade RH i Strategije hrvatskog Sabora, ali i preporuka EK, a ljudska prava manjinskih suvlasnika da zastupaju svoje vlasničke interese u ovom dugotrajnom i skupocjenom postupku prepunom protupravnosti kojemu su možda čak i sami temelji izvan okvira Zakona, negirana su i ignorirana na posebno nepriličan način, kroz razdoblje od punih pet i pol godina; sve dokazivo upornim odbijanjem preko sto prijedloga, žalbi i predstavki malih dioničara, koje su u najvećoj mjeri bile dostavljane tim tijelima u zakonskom roku, i u najboljoj namjeri sačuvanja održivog poduzeća koje je najveći staklenički kompleks na području EU s vlastitom bušotinom za vodu, i time prilično unikatan proizvođač osnovnih živežnih namirnica za ljude u EU. Iz nepoznatog razloga nisu ispoštovani ni mjera iz Plana Vlade RH, najvišeg državnog dokumenta koji priliježe najviše pozicioniranom državnom dokumentu – Strategiji samog Sabora RH. I na

kraju Sud 1. stupnja unatoč jasnim smjernicama, suspendirao je donošenjem pobijanog Rješenja nadležnost EK za zemlje članice EU i njezine preporuke za nužnost restrukturiranja održivih poduzetnika. Pri čemu se na jedan nespretan, i pravno neutemeljen način pokušalo javnosti prikazati da ovaj Održivi poduzetnik, procijenjen na vrijednost veću od 100 milijuna američkih dolara, nema mogućnosti za restrukturiranje. A radi se o posljednoj domaćoj proizvodnji hrane; voća i povrća, u državnom vlasništvu. Zbog čega se ovaj Održivi poduzetnik zbog pandemije koronavirusa danas treba smatrati gospodarskim dobrom od strateškog značaja. U točki II.d. vidi se da pobijano Rješenje ne ispunjava niti odredbe Ustava RH, a posebno grubo krši čl. 49 i čl. 52 Ustava. No to je već pitanje za Ustavni Sud i Pravne fakultete.

Zbog činidbe pogodovanja Stjecatelju, koji je s Održivim dužnikom u odnosu iz čl. 232. točke 1. SZ-a (članka 161 SZ-a na snazi kada je St-19/2015 pokrenut), Sud 1. stupnja donio je pobijano rješenje bez da je prethodno ispunjen temeljni uvjet iz čl. 232 SZ-a. Da je Grad Kaštela „osoba s posebnim ineteresom“, dokazali smo i prilaganjem nepobitnih dokaza uvaženom VTS-u RH da je stjecatelj imao namjeru otkupa ovih pogona znatno prije donošenja pobijanog Rješenja, kada se nije moglo znati koju će cijenu Održivi dužnik postići za pogone Resnik i Kaštela. To činjenično stanje dokazuje da je postojala namjera Stjecatelja da Održivom dužniku otuđi pogon iz točke I. žalbe po jednoj trećini ili manje njegove procijenjene vrijednosti, i istovremeno špekuliranje Suda 1. stupnja i Stjecatelja sa slabom šansom za međunarodni interes za pogone Resnik i Kaštela, i kasnije pogon Knežine zbog pandemije koronavirusa, zatvaranja granica na području EU, propuštanja objave međunarodnih natječaja za otkup navedenih pogona i teške gospodarske krize u cijeloj Europskoj Uniji. Obje ove dražbe upriličene su tijekom najgorih dana pandemije koronavirusa u Hrvatskoj, posebno dražba temeljem koje je Sud 1. stupnja donio pobijano rješenje, koja se održala prilikom tragičnog rasta broja oboljelih u splitsko-dalmatinskoj županiji. Sve ove okolnosti dokazuju da je pobijano rješenje proizašlo iz poslovne transakcije koju nazivamo „špekuliranje“, koja nije prikladno gopodarsko ponašanje za osobe direktno povezane sa državom. Sve i da država nije većinski vlasnik poduzeća sa čijom se imovinom tako špekulira, posredstvom Suda 1. stupnja i uporabom protupravnosti, umjesto da se radi na njegovom Planom i Strategijom naloženom i građanima RH jamčenom oporavku i privatizaciji. Upravo bi Stjecatelj trebao danas sa Vladom RH i Ministarstvom poljoprivrede, zbog pandemije i najavljenog rasta cijena uvoznog voća i povrća zimi, uložiti maksimalne napore u spašavanju ovog državi nikad potrebnijeg poduzeća.

Jasno smo žalbom pokazali pred VTS-om činjenično stanje u kojem u cijelom St-19/2015 nije u roku, niti uopće sazvana sjednica vjerovnika na kojoj bi bila donesena potrebna suglasnost svih vjerovnika za otuđenje pogona osobi sa posebnim interesom bliskoj dužniku, kako to nalažu čl. 232 SZ-a. i europsko stečajno pravo. Prodaja imovine dužnika u stečajnom postupku, dužniku bliskim osobama, s razlogom otvara rizik da se nekretnine dužnika u konačnici otuđe po nižoj cijeni nego bi bile prodane trećim, nepovezanim stranama, u transparentom međunarodnom natječaju. Zbog toga stečajno pravo mnogih europskih demokracija u ovakvim slučajevima zahtjeva odgovarajuće izlaganje planiranog otuđenja ove klase svim vjerovnicima, prethodno donošenju rješenja o dosudi, poput pobijanog, i isto tako njihov pristanak za isto. Tako da je i hrvatski Stečajni zakon tu prilično jasan i već godinama aktualan sa europskim stečajnim pravom, u članku 232., odnosno čl. 161 starog Zakona. Potrebno je samo ga poštivati u cijelosti. Ne bi bio problem dokazati pred Sudom Pravde EU da je Stjecatelj prethodno donošenju pobijanog rješenja, špekulirao sa povoljnim otkupom pogona Resnik i Kaštela zajedno sa ostalim suvlasnicima ZL Split d.o.o., dakle i povlaštenom informacijom koliko će Održivi dužnik imati novaca u trenutku početka nadmetanja za pogon iz točke I. ove žalbe.

Sveukupno, u ovom slučaju je čl. 232 SZ-a po mogućnosti više puta prekršen, umjesto da je Sud 1. stupnja po svojoj dužnosti posebno pazio da se baš taj članak Zakona valjano i pravovremeno ispoštuje.

Žalbom smo pokazali da se pobijano rješenje temelji na nepravomoćnom stečajnom planu, nastalom nakon isteka treće godine stečajnog postupka, koji nema uporišta u SZ-u, sukladno točki VI. žalbe, dok je kontradiktoran navedenim odlukama Sabora i Vlade RH. Što znači da je ovakvim načinom suđenja Sud 1. stupnja derogirao i sam Zakona o sudovima, i možebitno istupio u područje odlučivanja na državnoj razini koje je ustavnopravnim poretom rezervirano za Sabor RH i Vladu RH, a koja su jedina tijela u državi mjerodavna i ovlaštena donositi strategije za privatizaciju državnih poduzeća. Takvo istupanje pravosuđa u područje izvršne vlasti, možebitno predstavlja slučaj bez presedana u povijesti privatizacijskih procesa u Republici Hrvatskoj, posebno nakon pristupanja naše zemlje široj zajednici europskih demokracija, Europskoj Uniji, za čije područje privatizacijske smjernice propisuje i EK. To bitno pravno-gospodarsko pitanje derogacije Plana 12. Vlade RH koji pripada Strategiji Sabora RH ostaje ovom žalbom otvoreno i najpodesnije za tumačenje stručnjaka za trgovačko i stečajno pravo poput uglednih hrvatskih profesora sa nepristranih znanstvenih zajednica Pravnog fakulteta u Rijeci, Zagrebu ili Osijeku, ali i za međunarodno poznate profesore drugih europskih škola prava u Bologni, Londonu, Maastrichtu, Beču i Berlinu. Nažalost, samo nepoštivanje domaćeg Stečajnog zakona je u pobijanom rješenju očigledno. Kada uvažimo i nedostatak međunarodnog poziva za prodaju pogona iz točke I. europskim kompanijama iz sektora stakleničke proizvodnje, vidljivo je da je pobijanim rješenjem Sud 1. stupnja učinio pogodovanje Stjecatelju, na način da je dužniku bliska osoba stekla znatnu gospodarsku korist na štetu održivog društva kapitala u većinskom vlasništvu RH, dakle državne imovine, zbog velikog rizika poništenja dionica iz točke I. žalbe. Stoga molimo uvaženi Visoki trgovački sud RH da u svrhu poštivanja nacionalnih zakona i hrvatske pravne stečevine i stečajnog prava, i osiguranja ravnopravnosti svih poduzetnika pred Zakonom donese slijedeće

Rješenje:

Poništava se Rješenje Trgovačkog Suda u Splitu, Posl.broj: 1.St-19/2015-575, zbog nesukladnosti sa Zakonom i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja da je za danu dosudu, kojom nastaje „otuđenje pogona dužnika osobi sa posebnim interesom“, postojala suglasnost vjerovnika iz čl. 232 SZ-a, , a sve na način kojim je bitno povrijeđeno materijalno pravo dužnika na restrukturiranje i nastavak poslovanja, dužniku zajamčenog odlukama Vlade RH i Strategijom Sabora RH, odnosno materijalno pravo RH da najavljenom prodajom iz Plana Vlade RH unovči svoje dionice i dionice HZMO-a u društva kapitala „Kaštelanski staklenici“ d.d.

Nalaže se Sudu 1. stupnja da sazove žurnu skupštinu svih vjerovnika i dioničara Održivog dužnika Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju, i predloži najvećim vjerovnicima izradu Plana restrukturiranja Održivog dužnika u okvirima Zakona, temeljem revizije prvog predloženog stečajnog plana iz postupka, a kojim će se ispoštovati i preporuke Europske Komisije usvojene u Nacrtu Prijedloga novog Stečajnog zakona RH od Ministarstva pravosuđa u prosincu 2014.godine, i ispuniti jamstvo dano građanima RH odlukom 12. Vlade RH o usvajanju Plana upravljanja imovinom u vlasništvu RH za 2015.god. – godinu početka postupka St-19/2015.

Molimo da se ova Žalba sukladno čl. 19. (4) SZ-a u zakonskom roku proslijedi Sudu kojom je namijenjena, i da se supsidijarno primijeni čl. 18 Ustava RH, i čl. 13 Europske Konvencije, a derogira ovdje etički nepriličan *lex specialis*, Ovršni zakon RH (jer se čl. 105. Zakona odnosi isključivo na pravo žalbe natjecatelja u smislu prigovora na sam postupak javne elektroničke dražbe, ali ne isključuje niti se može odnositi na pravo žalitelja u Stečajnom postupku), zbog očitog pravnog i materijalnog interesa svih dioničara Održivog dužnika u pobijanju nezakonitog otuđenja njegovih pogona, i obzirom da nisu upriličeni zakonski uvjeti za donošenje pobijanog rješenja Suda 1. stupnja u korist stjecatelja, odnosno da se radi o osobitoj povredi Zakona po kojem se postupak vodi, te smjernica EK za restrukturiranje održivih dužnika imovine veće od dugova. Sami žalitelji ulažu maksimalan trud i napor u očuvanje osobito vrijedne državne imovine, koja je detaljno opisana točkom I. ove žalbe, i državne kompanije bitne za proizvodnju najvažnijeg energenta za održivi razvoj djece, ljudi i nacije na području Hrvatske. Predlažemo da se za ovaj specifičan slučaj derogacije preporuka EK iz 2014. i 2016. god. zatraži žurno tumačenje Suda Pravde EU i Vrhovnog Suda RH, da li je pobijanim rješenjem Trgovački sud u Splitu propustio ispoštivati smjernice EK iz 2014. usvojene od hrvatskog Ministarstva pravosuđa, obzirom na nepostojanje rješenja o poništenju ranijeg stečajnog plana o nastavku poslovanja u pogonu Knežine, kao i nepostojanju službene odluke Vlade RH kojom se poništava ili suspendira mjera iz žalbom objašnjenog Plana 12. Vlade RH.

Zahvaljujemo cijenjenom Visokom trgovačkom sudu RH na uvažavanju našeg pravnog interesa u postupku i poštivanja naših ljudskih prava zajamčenih člankom 18. Ustava Republike Hrvatske, i člankom 13. Europske Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama na snazi od 1953.godine, te uvažavanju čl. 1. Protokola br. 3 koji pripada Konvenciji, odnosno za ovaj slučaj bitnih odredbi danih čl. 49., 50., i 52. Ustava RH.

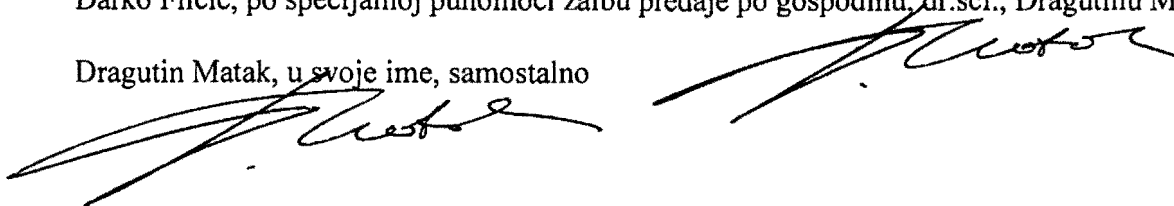
Posebno zahvaljujemo Visokom trgovačkom sudu RH na savjesnom ispitivanju naše samostalne žalbe i bitnih dijelova postupka St-19/2015, tijekom kojeg su morali biti upriličeni zakonski propisani preduvjeti za donošenje pobijanog rješenja, a posebno zahvaljujemo na donošenju Rješenja VTS-a RH sukladnog zakonima Republike Hrvatske i preporukama Europske komisije koje je RH pristala uvažiti, unijeti u naš zakon i nadalje poštivati prije pet godina i devet mjeseci.

S osobitim štovanjem časnome Sudu,

Žalitelji iz naslova, dioničari Održivog dužnika:

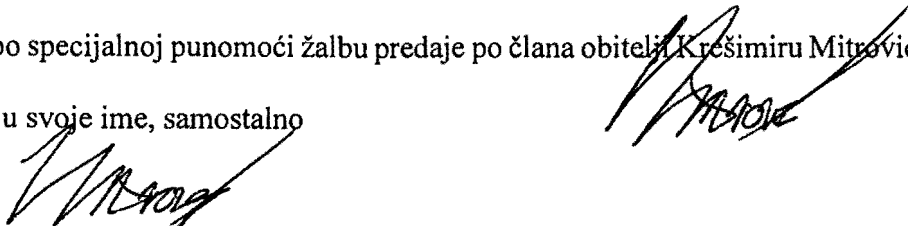
Darko Filčić, po specijalnoj punomoći žalbu predaje po gospodinu, dr.sci., Dragutinu Mataku

Dragutin Matak, u svoje ime, samostalno

Terezija Mitrović, po specijalnoj punomoći žalbu predaje po člana obitelji Krešimiru Mitroviću

Krešimir Mitrović, u svoje ime, samostalno

Nikica Maretić, u svoje ime, samostalno

